

ad, for at naae dette Maal. Der kunde tænkes mange forskjellige Veje dertil, men det synes mig at maatte indrømmes, at der ikke fra nogen af Siderne er fremkommet Forslag i saa Henseende, om hvilke man kunde sige, at de have vundet almindelig Anerkjendelse eller Forslag, som man er bleven enig om at ansee for gode, og som man derfor burde gaae ind paa. Jeg vil altsaa, naar man ikke kan slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger — og dertil antager jeg, at der ikke er tilstrækkelig Grund — og der saaledes bliver Spørgsmaal om at udarbejde en heel ny Lov, raade til denne Gang at lade Sagen hvile, da Sessionen allerede er rykket saa langt frem.

Mathiasen: Nærværende Sag har tidligere flere Gange været bragt frem og støttet her, og har nu gennemgaaet 3 Behandlinger i Landsthinget, og det forkommer mig da rimeligt at den bringes tilende. Jeg maa ogsaa ansee det for rigtigt, at Ydere og Nydere faae en ligeberettiget Indflydelse paa Ansættelsen af Capitelstaxten. Det er et almindeligt Ønske i Befolkningen, at der skeer en Forandring i denne Retning, og jeg troer, at det fornødtigvis maa være i Ydernes Interesse, at en Forandring skeer. Jeg skal saaledes anbefale Lovforslaget til videre Fremme. At disse Beretninger blive offentliggjorte, maa være ønskeligt, og forsaavidt Stiftstidenderne ikke allerede maatte være forpligtede til at gjøre det, kan det tilvisse være gavnligt at give et saadant Paalæg.

Madjen: Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) har, troer jeg, tilstrækkelig godtgjort, at det er nødvendigt at lade Loven nyde Fremme. Han sagde først, at han troede, at det var bedst at blive ved det Gamle, men da han atter fik Ordet, kom han til den Anskuelse, at dersom Loven skulde nyde Fremme, maatte den heelt omarbejdes, og det troede han ikke kunde lade sig gjøre i denne Session, hvorfor han meente, at vi skulde lade den hvile. Det ærede Medlem udtalte tillige, at Underøvrighederne i Virkeligheden ikke forstod sig paa Priserne paa Korn, men, sagde han, de pleiede at henholde sig til Sognefogderne og indhente Beretning

fra dem. Men nu er det mig tilstrækkelig bekendt, at Underøvrighederne glemme at indhente disse Beretninger, og da de ikke selv forstaae sig paa Sagen, troer jeg, at det derved er tilstrækkeligt godtgjort, at denne Ansættelse af Underøvrighederne ikke er skyldstgjørende. Det kan godt være, at Loven, som den er kommen fra Landsthinget, ikke er helbig, men det staaer jo ethvert Medlem frit for at stille Endringsforslag dertil eller at omarbejde Loven. Det, som er fremkommet fra det ærede Medlem, har, efter min Mening, tilstrækkeligt godtgjort, at det er nødvendigt at lade Loven nyde Fremme.

Tscherning: Man har hidtil, synes det mig, talt overmaade lidt om det egentlige Indhold af Loven i Forhold til det, der nu er tilstebe; det ærede sidste Medlem talte dog Noget derom. Han gjorde i Henhold til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann), opmærksom paa, at de, der nu udøve en ikke ringe Indflydelse paa Ansættelsen, nemlig Underøvrighederne, i Almindelighed gjorde det overeensstemmende med Retsfærdighedens Bægtfaal, nemlig iblinde; idet de nemlig ikke vidste Stort om Sagen, gjorde de det bedst Mulige ud deraf. I Modsatning hertil har man her indstillet en anden Myndighed, der skulde gjøre det, og som enten maatte, ligesom det nu er Tilfældet, gjøre det iblinde og sidde paa den retsfærdige Side af Sagen, eller repræsentere Yderne, men dette Sidste er ikke rigtigt. Ofte er det Ukjendskab til Sagen, som man har villet sætte tilside, eller Skindet, som det ærede Medlem her ligeoverfor har sagt, hvilket kan være meget rigtigt, det Skin, der nu kastes paa Underøvrighederne, at de gennem Interessens Drift skulde komme til at see klarere; man maa vel slyde dem tilside, men man maa da finde paa at sætte et andet Element istedet, som ikke kommer til at repræsentere den anden Side. Saaledes som Lovforslaget nu er, hvordan er det da fat med det? Det kan ikke nytte at negte, at Sogneforstanderskaberne paa Landet i væsentlig Grad repræsentere Yderne; de kunne ikke slyde det fra sig, at deres Priisopgivelses blive Ydernes Priisopgivelses. Og jeg vil gaae